

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

fiskningskonference, der i Foraaret blev afholdt i London, og hvori ogsaa Danmark deltog, blev gjort gældende, at de paagældende Landes Fiskerflaader for at forhindre Overfiskning i Nordsøen ikke burde forøges ud over deres nuværende Størrelse eller Størrelsen fra 1938, har man, efter at Sagen er blevet drøftet med Fiskeriets Hovedorganisationer, ment det rigtigst foreløbig at indskrænke Adgangen til at yde Laan og Tilskud. Den gældende Lov praktiseres herefter saadan, at Laan og Tilskud til Nybygninger kun ydes i de Tilfælde, hvor ældre Fartøjer er saa udslidte, at de er uegnede til Fiskeri og derfor maa udskiftes, eller i Tilfælde af, at et Fartøj er forlist. Der stilles tillige Krav om, at det nye Fartøj saa vidt muligt skal bygges af samme Størrelse som det gamle, der ikke længere maa anvendes til Fiskeri og derfor skal udgaa af Fiskeriregistreret. Imidlertid er det ønsket, at Adgangen til Laan og Tilskud paa disse Vilkaar forlænges indtil Udgangen af Finansaaret 1947—48. Som man vil se af Lovforslagets § 1, er der af den oprindelige Ordning kun bibeholdt Adgang til at yde Laan og Tilskud til Nybygning af Fiskerfartøjer til Erstatning for ældre Fartøjer eller for forliste Fartøjer samt til Udskiftning af Motoranlæg i Fiskerfartøjer, hvormed ofte er forbundet meget betydelige Udgifter for den enkelte Fisker. Det Beløb, der vil medgaa til Ydelse af Laan og Tilskud, var i Henhold til Lovforslaget, som det blev fremsat, anslaaet til 300 000 Kr.; men under Forhandlingerne i Landstinget er dette Beløb forhøjet til 500 000 Kr.; ellers svarer Lovforslaget nøje til den i Dag gældende Lov.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale de fire Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Chr. Christiansen: De fire Lovforslag, som nu er til Behandling, er, som den højtærede Minister har sagt, tiltraadt enstemmigt af det høje Landsting efter en, saa vidt man kan se, ret indgaaende Udvalgsbehandling. Denne har givet Anledning til en Forhøjelse fra 300 000 Kr., som foreslaaet af Ministeren, til 500 000 Kr., der nu altsaa er tiltraadt af Ministeren og vedtaget af Landstinget. Jeg finder denne Forhøjelse, som kan være af Betydning for de Nybygninger, der kan blive Tale om, rimelig.

Endelig er der den afgørende Ændring i Tillægget til Lov om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet, at

Beløbet paa 75 Kr. pr. t nedsættes til 35 Kr. Selv om jeg egentlig godt kunde have ønsket en lidt mindre kraftig Nedsættelse end den, der her har fundet Sted, i Forhold til den Pris, der gjaldt, da vi fastsatte 75 Kr., vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale alle de fire foreliggende Lovforslag.

Jeg finder Anledning til ud over, hvad jeg her har sagt, at gøre en enkelt Bemærkning vedrørende Eksporten. Det er jo givet, at Eksporten for Fiskeriet ligesom for Landbruget er det store, afgørende Problem. Efter Krigens Ophør hersker der nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvad Fremtiden vil kunne bringe for det danske Fiskeri, hvad angaar Eksporten. Det gamle, store Marked i Tyskland er i Realiteten forsvundet, og dette betyder jo meget store Vanskeligheder for dansk Fiskeri. Det maa derfor siges at være forstandigt, naar man fra Fiskeriets Side har peget paa Nødvendigheden af at søge nye Markeder opdyrket; man har bl. a. peget paa, at andre nordiske Lande synes at have været mere energiske paa dette Omraade, end vi tilsyneladende har været. Det er klart, at det her gælder om at søge alle Muligheder udnyttet paa den bedst mulige Maade, og navnlig gælder det om ikke at komme for sent, fordi mange af disse nye Markeder maaske ikke senere vil være tilgængelige for det danske Fiskeri.

Jeg ser af Landstingsbetænkningen, at man har drøftet Problemet om Konsulentvirksomhed, som navnlig har Relation til Eksporten; man har drøftet Spørgsmaalet om at frigøre den nuværende Fiskerikonsulent, saaledes at han kunde faa mere Tid til egentligt Konsulentarbejde. Ogsaa Spørgsmaalet om Ansættelse af faste Konsulenter i Udlandet har været til Behandling, men Ministeren meddeler, at man indtil videre ikke har ment at kunne gøre noget her, idet man følte sig tilstrækkeligt repræsenteret gennem Udenrigsministeriets Repræsentation, herunder Konsulaterne, hvortil der de vigtigste Steder er knyttet handelskyndig Medhjælp. Jeg vil alligevel gerne rejse det Problem, om man ikke endnu en Gang bør overveje, om det ikke er det rette Tidspunkt at søge disse Konsulenter udsendt til en Række af de Lande, hvor vi maa formode der er Betingelser for at faa noget af vor Eksport afsat; jeg er ikke sikker paa, at det er nødvendigt med den handelskyndige Medhjælp, der, som den højtærede Minister peger paa, i Forvejen er ved de forskellige Repræsen-